

Posudek

diplomové práce Ondřeje Tyce: Recepce Burkova Filosofického pojednání v německé jazykové oblasti v devatenáctém století.

Cílem práce Ondřeje Tyce je: „zmapování konkrétních zmínek o Burkově *Philosophical Enquiry into the Origin of our Ideas of the Sublime and Beautiful ...* u různých autorů napříč spektrem dobových směrů a hnutí“.

Výklad je chronologický - počíná informací, která se nachází v práci Johana Augusta Eberharda *Handbuch der Aesthetik* z roku 1803 a končí knihou Karla Groose: *Einleitung in die Aesthetik* z roku 1892. Spektrum autorů je vskutku různorodé. Nacházíme zde myslitele spjatého ještě s leibnizovsko-wolfovskou filozofií (J. A. Eberharda), různé typy romantiků (A.W. Schlegela, A. Müllera a F.T. Solgera) a hegelciánů (F.T. Vischera, Maxe Schaslera, M.Carriera). Také formalisty různého ražení (herbartovce Roberta Zimmermanna, „mezityp hegelovce a herbartiána“ Adolfa Zeisiga) i reprezentanta experimentální estetiky G. T. Fechnera a představitele psychologické estetiky K. Groose, který otázku estetického prožitku zkoumal i experimentálně. O. Tyc konstatuje, že postoj uváděných autorů k Burkově estetice byl většinou kritický; v některých případech však byla i odmítána pro empirické (materialistické, fyziologické) východisko. S přihlédnutím k typu sledovaných estetiků se vyvozený závěr dal předpokládat. V tom však celý význam práce O. Tyce nespočívá.

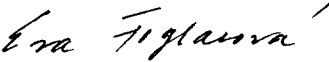
Ondřej Tyc si ve své diplomové práci stanovil ještě další úkol, a sice sledovat: „jakým způsobem se jednotliví autoři s Burkem vyrovnávají, zda a jak na něj navazují, které momenty v jeho učení zdůrazňují a co je předmětem jejich kritiky či případné chvály“. Uvedený úkol Tyc splnil. I když svou pozornost koncentroval především na otázku recepce Burkova pojetí krásna a vznešena, překročil hranice pouhého popisu a jeho práce nabyla podobu úvodu do typů sledovaných estetik. Z tohoto hlediska jde o práci obdivuhodnou. Vlastnímu textu předchází i vhodné uvedení do počátků ohlasu E. Burka v 18. století.

V celkovém hodnocení je však nutné také říci: Závěr práce nedosahuje kvality vlastního textu. Seznam použité literatury není řazen tradičně, tj. abecedně. V titulu práce je chybně uvedeno, že půjde o recepci Burka v *osmnáctém* století. Je také škoda, že v souvislosti s recepcí Burka nebyla věnována pozornost dvojdílnému spisu *Vorlesungen über Aesthetik* (I.1822, II. 1823) profesora estetiky na pražské univerzitě J. H. Dambecka. Obohatila by se tím naše znalost českého estetického myšlení.

Přes uvedené výhrady konstatuji, že výklad recepce E. Burka v německé estetice 19. století se O. Tycovi zdařil. Práce předložená k obhajobě má svou nespornou hodnotu.

Diplomovou práci Ondřeje Tyce k obhajobě doporučuji a hodnotím známkou výborně.

V Praze 15. 9. 2008.

doc. dr. Eva Foglarová, CSc.,
oponent